

OKTÓBER A RÓZSAFÜZÉR HÓNAPJA

Október 7-én ünnepeljük Rózsafüzér Királynőjének ünnepét. 1571. október 7-én volt a lepantói csata, mely törökök és a keresztény seregek között zajlott. A csata tétje nem kevesebb volt, mint az, hogy a törökök ellenőrzésük alá tudják-e vonni az Adria-tengert, ezáltal szabad utat nyernek-e Itália, majd Európa belseje felé. Az ütközet jelentőségével tisztában volt Szent V. Piusz pápa is, aki kápolnájában a rózsafüzért imádkozta.

Amikor néhány nap múlva jelentették a pápának a győzelem hírért, rákérdezett, hogy melyik órában történt a keresztények diadala. A győzelem órája pontosan megegyezett azzal az órával, amikor V. Piusz a rózsafüzért imádkozta, s ez bizonyosságot adott mindenkinek, hogy a keresztény seregek sikere nem a véletlen műve, hanem a Szűzanya segítségével következett be. Ezért V. Piusz pápa elrendelte a Rózsafüzér Királynőjének ünnepét, sőt a katolikus egyházban hagyománnyá vált, hogy október a rózsafüzér hónapja. Ebben a hónapban minden templomban közösen imádkozzák a szentolvasót.

KATEKÉZIS SOROZAT

Szeretettel hívunk téged egy KATEKÉZIS SOROZATRA. Ha tapasztaltad már, hogy szenvedéssel teli az életed, hogy valójában senki sem szeret téged, ha feltetted már magadnak a kérdést, miért élsz, mi az értelme az életednek, ha szívedben neheztelessel kérdezed: Ha van Isten, miért nem törődik az emberekkel és személyesen Veled, akkor Bátorság! Gyere el és hallgass meg a választ! - A katekéziseken megismerheted az Egyház válaszát, az egyetlen igazi választ életed legnehezebb kérdéseire. Ha 14 évnél idősebb vagy, gyere el, bármilyen helyzetben vagy állapotban vagy! - **A katekézisek minden hétfőn és csütörtökön 19 órakor kezdődnek a kápolnában. Első alkalom: 2018. október 08., hétfő. Cím: 1082 Budapest, Horváth Mihály tér 7. Bejárat a Baross utca felől.**

ERDŐ PÉTER A SANT'EGIDIO 50. SZÜLETÉSNAPIJÁN:

Szükség van imádkozó, cselekvő, bátor lelkiiségetekre

Szeptember 29-én a templomunkban ünnepeltek a magyarországi közösségek tagjai és barátaik Erdő Péter bíborossal, aki megállapította: „Egyházunknak ma is nagy szüksége van az egész világ felé forduló figyelemre és komoly szeretetre.”

A józsefvárosi templom megtelt az ünneplőkkel, a budapesti, pécsi, monori és győri közösségek tagjaival és barátaikkal. Az a templom, amely befogadja a karácsonyi ebédet – ahol az Eucharisztia asztala Jézus születésének ünnepén az irgalmas szeretet asztalává válik, ahol Jézus tanítványai együtt ünnepelnek mindazokkal, akik szegények, akik osztoznak a hajlékot kereső szent család sorsában – most a barátság ikonjává vált. Szegények és gazdagok, fiatalok és idősek, különféle népek és kultúrák tagjai, hajléktalanok, szociális otthonokban élő idősek, a perifériák lakói gyűltek össze az evangélium körül, hallgatták együtt Isten szavát és adták hálát azért az ötven évért, amely során a közösség Isten szavát hallgatva, a szegények barátjaként jobba, szebbé tette sokak életét. Egy nagy nép, amelyben mindenkinek helye van. Ahogyan Ferenc pápa mondta: „Köztetek összekeveredik az, aki szolgál és az, akit szolgálnak... Ki a főszereplő? Mindketten, vagy jobban mondva: az ölelés.”

Ötven évvel ezelőtt indult útjára a Sant'Egidio közösség, amikor 1968. február 7-én az akkor még gimnazista Andrea Riccardi – a közösség alapítója, történész – az evangélium ösztönzésére először ment el barátaival egy római külvárosba, hogy összebarátkozzon az ott élő utcagyerekekkel. A közösség azóta nagyon nőtt, több mint hetvenöt országban van jelen. Magyarorszá-

gon 1989-ben született meg, ma már Budapesten, Pécsen, Monoron és Győrben is jelen vannak.

A szentmisén a közösség pap barátai koncelebráltak, jelen volt Sára Botond, Józsefváros polgármestere, testvérközösségek, testvéregyházak és támogató szervezetek képviselői.

A szentmise kezdetén Michels Antal plébános üdvözölte az egybegyűlteket. Erdő Péter bíboros homíliájában az evangélium köré fűzte gondolatait, majd méltatta a Sant'Egidio közösséget.

A végén Szőke Péter, a budapesti közösség vezetője köszönetet mondott a bíborosnak bátorító szavaiért és barátságáért, amelylyel az elmúlt évtizedekben kísérte a közösséget.

Korunkban nagy a kísértés, hogy falakat emeljünk, amelyek elválasztják egymástól az embereket, a népeket, de Krisztus közössége nem tűri a földi határokat. Nem lehet korlátok közé szorítani: különbözőek vagyunk kor, élethelyzet, nép, kultúra szerint, de a szeretet összeköt minket – mondta. Kiemelte, hogy Andrea Riccardi csak 18 éves volt, amikor 1968-ban, a fiatalság lázadásainak idején elindította a közösséget. Azt vallotta, hogy a világ megváltoztatását magunkon kell kezdeni, meg kell változtatni a szívünket. Ki kell lépni azok felé, akiket kevesen akarnak átölelni, hiszen az evangélium mindenkié!

Erdő Péter bíboros a szentmisét követő fogadáson üdvözölte a közösség tagjait, barátait, köztük olyan szegényeket, akiket a közösség évek óta látogat, segít – a hajléktalan Zsoltot, aki elmesélte neki, milyen nagy öröm volt számára, hogy a közösségben megkeresztelkedhetett; a „béke iskolája” gyerekeit, akik lampionokkal üdvözölték; a hazánkban a közösségnek is köszönhetően új életet kezdő pakisztáni keresztény családot; Erzsébetet, a tatárszentgyörgyi roma asszonyt, akinek a 2008–2009-es gyilkosságsorozatban fiát és unokáját gyilkolták meg; a hétgyermekes Krisztit, a monori cigánytelep lakóját; a közösség szociális otthonokban élő idős barátait, köztük Kati nénit, valamint Varga Béla idős holokauszt túlélőt, aki megköszönte a bíborosnak, amiért szavaival küzd a lelkiismeret ébren tartásáért; a közösség fiataljait, akik a béke iskoláiról és a hajléktalanokkal való barátságokról meséltek; Kate-et, aki Nigériából menekült, és most egy budapesti kórházban műtősnőként dolgozik.

A fogadáson részt vettek a néhai Schweitzer József főrabbi özvegye, Ágnes, és fia, Gábor, valamint a Kapuvári Ízvadászok, akik Rómában, Budapesten és Pécsen egyaránt főznek barátságából a közösség szegény barátainak a karácsonyi ebédeken.

Erdő Péter a következő szavakkal búcsúzott: „Örülök annak, megtiszteltetésnek tartom, hogy közös szívvel, együtt gondolkodva tudjuk ennek a történelemnek a lapjait írni. Adja Isten, hogy továbbra is ilyen érző szívvel és a valóságra ennyire nyitottan tudjatok szolgálni és imádkozni. Mert a kettő összetartozik. Az imából és a hitből meríti az ember az erőt ahhoz, hogy a szeretet tanúságtételét, a szeretet szolgálatát adja. Ehhez kérem mindannyiunknak Isten áldását.”

Thullner Zsuzsanna / Magyar Kurír

AZ ÉLET IGÉJE – 2018. OKTÓBER

„Vezessen benneteket a Lélek, akkor nem vagytok alávetve a törvénynek.” (Gal 5,18)

Pál apostol levelet írt a galáciai keresztényeknek (ez a terület a mai Törökország középső részén helyezkedik el), ahol ő maga evangelizált, és így különösen a szívén viselte a sorsukat.

Ebben a közösségben néhányan úgy gondolták, hogy a keresztényeknek meg kell tartaniuk a mózesi törvény minden előírását ahhoz, hogy Istennek tetsző módon éljenek és eljussanak az üdvösségre.

Pál azonban leszögezi, hogy többé nem vagyunk „alávetve a törvénynek”, mert Jézus, az Isten fia és az emberiség megváltója saját halálával és föltámadásával mindenki számára úttá lett az Atyához. Ha hiszünk benne, ez megnyitja a szívünket Isten lelkének működésére, aki vezet és elkísér az élet útjain.

Pál szerint tehát nem arról van szó, hogy nem szükséges betartanunk a törvényt. Sőt, azzal éljük meg legmélyebben és legnagyobb odaadással, ha a Lélek vezetésére hagyatkozunk.

Néhány mondattal korábban ugyanis így ír: „az egész törvény ebben a mondatban teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.” (Gal 5,14)

A keresztény szeretetben, mely Isten és a felebarátok felé irányul, ott van a gyermeki szabadság és felelősségérzet: Jézus példája szerint meg vagyunk hívva, hogy mindenkit szeressünk, elsőként szeressünk, úgy szeressük a másikat, mint önmagunkat, még azokat is, akiket ellenségnek érzünk.

„Vezessen benneteket a Lélek, akkor nem vagytok alávetve a törvénynek.”

Az Istenből fakadó szeretet arra ösztönöz, hogy felelősségteljes emberek legyünk a családban, a munkahelyen, és mindenütt, ahol megfordulunk. Arra kaptunk meghívást, hogy kapcsolatainkat a béke, az igazságosság és a törvényesség jegyében építsük.

A szeretet a legbiztosabb alapja közéletiségünknek is, ahogy Marie meséli: „Párizs külvárosában tanítok, egy hátrányos helyzetű városnegyedben, a diákokat tekintve pedig multikulturális népesség körében. Több tantárgyat érintő projekteket indítottam el, hogy közösen dolgozhassunk, a kollégákkal is megélhessük a testvériséget, és ezt a hiteles példát állíthassuk a diákok elé. Már megtanultam, hogy ne várjak azonnali eredményeket, amikor látom, hogy egy tanítványom nem változik. Fontos, hogy továbbra is bízom benne, mellette álljak, értékeljem és jutalmazzam. Néha úgy érzem, semmi nem változik, máskor azonban kézzel fogható jelét látom, hogy a felépített kapcsolatok gyümölcsöt hoznak, mint például az egyik lány esetében, aki egyáltalán nem viselkedett építően az órákon. Higgadtan és határozottan elmagyaráztam neki, hogy a békesség érdekében mindenkinek meg kell tennie, ami rajta múlik. Ő pedig ezt írta utána: »Sajnálom, hogy így viselkedtem. Többé nem fog előfordulni. Tudom, hogy a tanárnó konkrét tetteket vár tőlünk, nem ígéreteket, és ilyen értelemben szeretnék lépéseket tenni. Ön olyan ember, aki nekünk, a tanítványainak igazi értékeket mutat, és kedvet ad, hogy meg is akarjuk valósítani ezeket.«”

„Vezessen benneteket a Lélek, akkor nem vagytok alávetve a törvénynek.”

Szeretetben élni nem egyszerűen a saját erőfeszítésünk eredménye, hanem a nekünk ajándékozott Szentlélek műve. Tőle folyamatosan kérhetünk erőt ahhoz, hogy egyre szabadabbak legyünk az önzés rabságától, és szeretetben éljünk.

Chiara Lubich így ír: „A szeretet mozgat bennünket, és sugallja, hogyan válaszoljunk bizonyos helyzetekre, és mit lépünk, amikor döntenünk kell. A szeretet tanít meg különbséget tenni: ez jó, ezt megteszem, ez rossz, ezt nem teszem. A szeretet készlet arra, hogy a másik javát keresve cselekedjünk. Nem kívülről vezetnek bennünket, hanem az az új életelv vezérel, amelyet a Szentlélek ültet el bennünk. Erőnk, szívünk, elménk és minden képességünk működhet a Lélek szerint. A szeretet által egész lényünk teljes mértékben Isten tervének szolgálatába áll, mely így megvalósulhat rólunk és az egész társadalomról is. Szabadon szerethetünk.”

Letizia Magri